

RYSZARD DANECKI

A föld feloltszása

*A Föld,
melyen ugyanúgy jár
ordibáló és néma,
gazdag és nincstelen,
hívó és hitetlen,
egészséges és beteg,
asszony és férfi –*

egyetlen egy.

*Ha Adj, király, katonát! játszanak,
egymás sorfalának rohannak,
vonalakat húznak és bömbölnek:
szakíts, ha bírsz, főleg, ha tudsz!*

Gyerekek?

Magány

*Hadonászva vájunk magunknak
légifolyosót, mely csakis a miénk,
s mely szorosan tapad ruhánk fodraihoz:*

*egyedüli gesztusainkkal
megjelöljük a külön folyosónkat,
külön érintéseinkkel a külön folyosónkat,
mint egy csavart a menettel –*

*ez hát az emlékezet:
visszahúzódni a mások számára
használhatatlan
néptelen folyosónkba –*

*hová csak az idő juthat be,
mely végül elkap, akár egy rendőrkutya,
a vájatlan levegő falánál...*

Június halottainak

*Tágra nyílt szembogara az égboltnak,
napkitörések teljes csendben –
emléketek, ti hősként holtak:
maradandó, bár nem is rebben.*

*Az éj leplétől lesz minden ében
a napkorong és darazsa körül,
és június végén minden évben
sírotokra friss pipacs kerül...*

Poznań, 1956. június 28.

Zsille Gábor fordításai